

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
BÁRVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Nyári téma.

Társaságban, kávéházban, utcán, nappal is, meg éjjel is, az most a téma: *hová megy a nyáron?*

Az üdülést a szórakozást, inkább a divat diktálja ma, mint az ember testi és lelki kívánsága. *Mert csak az a tekintély, a ki fürdőkön.* Csak az, a ki majd az őszön eldicsekedhet: hogy a nyáron Karlsbadban, Francensbadban, Csztenében, Marienbadban töltött el egy hosszú nyarat. Nem garaszkodott, mert az nem gavalléria. Csak az a tekintély, a ki ott vesz lakást, a hol az egyptomi alkirály, a perzsa sah, a francia márkí, a magyar mágnás, a lipótvárosi nagykereskedő. Csak az, a ki a feleségét egy vagyon ruhával felszerelve küldte Karlsbadba. A ki minden szombatn este ellátogat a családjáéhoz s idehaza mesés szalmaözevgyi dáridókat tud rendezni.

A tőke, a vagyon kérdés nem jön számításba, ha a fürdő ügy költsége váltókon alapszik is. A jó külföldi üzletembernek ez tökéletesen mindegy. A kézpénz beszél. Hitelre nem lehet állítani. És miután más megoldás

nincs, a ki a külföldi fürdőkre megy, annak bizony yezekelni kell. Fizet mindenki, mint a parancsolat, *mert a divatnak, a flancnak nagy ára van.*

Ha az egészségnek volna olyan ára, még hagyján. Mert egészségünkért, az utolsó párnánkat sem szabad sajnálni. De nem egészségünkre áldozunk. *Csupán a divatért.* Idehaza Fenyőházán, Bártfán, Pöstyénben, Borszéken, Mehádián, Csizen, Koritnyicán, Lukács fürdőben, Parádon, Előpatakon, meg a jó ég tudná hol, bizonytalán eleget tehetünk egészségünk helyre állítására. Nem ujságírói közkhelyek, de egyetemi orvos tanárok kémiai vizsgálódásai magasztalják a magyar fürdők gyógyító erejét. Még is hogy áll a magyar fürdőügy? Tuszka Odön dr. nagyon ügyesen jellemezte egy balneológiai lapban, a magyarfürdő ügy kérdését. Ezt mondja:

A magyar fürdő ügyből csak a fürdő marad itthon, mert az „ügyet“ lejáratták, a magyart meg kijáratják az orvosok meg a családapák.

Miért? Mert a magyar fürdőket előkelőségek, nem látogatják, a magyar fürdőknél nincs társadalmi élet, ott csak a kaszt rendszer dominál, a ma-

gyar fürdőknél a bérlők valóságos fosztogatók, akik silány ételeket szolgáltatnak föl, nem gondoskodnak olcsó kirándulásokról, kényelmes szállításokról, maguk az orvosok, elzárkoznak, begombolkoznak, voltaképen egyebet sem lehet magyar fürdőn csinálni, mint *kártyázni.*

Van ezekben az érvekben sok igazság. A magyar fürdő felkarolása ki egyenlíti az ellentéteket, publikum és bérlők között. A legtöbb bérlő rettenetes bérösszeg sulya alatt görnyed. Az üzletre természetesen nem akar ráfizetni. Ő azon a publikumon vasalja be a bért, a ki a fürdőn megfordul. Ha azonban a fürdők látogatottsága növekedik, neki is engednie kell. A fürdő képe is megváltozik. A konyha is rendezetebb lesz, olcsón lehet enni, kellemesen pihenni, a közlekedés is javul, a fürdő díj is olcsóbb sőt a társadalmi együttélés kellemessége és kívánatosabb lesz, mert a hazafiasság fog kezdet a hazai pénz itthon tartására.

A fürdőre készülő családok gondolják meg, mielőtt csomagolnának: Szakítsanak a divat szertelenségeivel. Ha több család kezdet fog; egyetért,

A sárga rózsza.

— A „Délsomogy“ eredeti tárczája. —
Írta: **Fehér Jenő.**

Vannak események, amelyekről azt tartjuk, hogy ha valamikor bekövetkeznék, megölnék a testünket-lelkünket. És a mikor aztán eljő az a szomorú pillanat, melyben a rettegett esapás lesújt reánk, olyanok vagyunk, mint a villámhárító: a villám keresztülekkázik rajtunk, elkábit, megdermeszt, de érintetlenül hágy.

Mikor Saskőy Sándor egy reggelen megtudta, hogy Végh Elza férjhez ment egy jóhírű bank igazgatójához, egy percig meredten bámult maga elé. De már a másik percben büszkén hátraszegt a fejét, egyet pödörített szöke bajuszán, aztán cigarettára gyújtott, fogta a kalapját, botját, és elindult

a hivatalába.

Gyönyörű nyári reggel volt és ámbár a miniszterium félóránnyira esett a lakásától, gyalogszerrel indult a szokásos utnak.

Utközben maga is csodálkozott, hogy a váratlan esapás nagyobb rombolást nem végzett rajta. Pedig szerette Elzát, s hitte, hogy a leány is szereti őt. Csaknem minden nap együtt voltak, beszélgettek, tréfálkoztak, olykor szerelmes, perzselő pillantásokat váltottak, egészen két hónap előttig, amikor az történt, hogy Saskőy egy mulatság alkalmával komolyan megróttá Elzát, a miért egy pelyhes állu ifjuval kacérokodott. Elza haragosan válaszolt, kikérte magának a gondnokságot, mire Saskőy büszkén meghajította magát, s csak ennyit mondott:

— Boceansat! Azt hittem, jogom van hozzá!

És eltávozott.

Azóta nem látta Elzát. Pedig sokat, nagyon sokat gondolt reá. Naponkint leste, nem hoz-e a postás egy picit levélkét, néhány sornyi írást tőle, amelyben hívja, s ő rohant volna hozzá. Egyik nap mult a másik után, a várt levél nem jött. Saskőy pedig sokkal büszkébb természetű volt, semhogy a történetek után hívás nélkül közeledjek a leányhoz. Itt-ott hallott róla hírt, a nélkül, hogy direkte kérdezősködött volna utána. Még ehhez is büszke volt.

És most, hogy a végzet egyszerre visszavonhatatlanul elépte tőle, nem sirt, nem átkozódott. Valami esodálatos, fenkölt nyugodtság vett rajta erőt. Szinte megkönnyebült, arra gondolván, hogy nem kötötte oda egész életét ahhoz a teremteshez, aki ilyen könnyedén eldobta őt magától.

Pontos kiszolgálás!

Előre haladott idény miatt az összes mosó batist és delain mélyen leszállított árban.

Maradékot fél árban.
HEISLER FERENCZ és TÁRSA
Uri Női és férfi divet üzletében SZIGETVÁROTT.

Szabott árak!

abban a város vagy faluban a divat epidemiája lassan-lassan ki fog veszni. Hazafias kötelesség ebből országos mozgalmat kezdeni. A magyar közvagyon ne emésze, ez az ósdi divat. Hadd maradjon itthon az a sok millió. Hadd kamatozzék a magyarnak bőven adott száz meg száz gyógyvize, a hazai népének. Hadd forogjon itt a mi pénzünk, a hol nyomorról beszélnek a hová azonban a teremtés szerető kézzel osztogatott természeti kincseket olyanokat, melyeket a külföld régen aranybányákká csinált volna.

Kezet kell fogni. Az orvosok mind-egyike legyen egy-egy élő reklám. Ne küldjék betegeiket a külföldre, ha több arzént, több vasat, több jódot, brómt, szénsavat találnak a hazai gyógyvizekben, mint a külföldiekben. Elvégre ők az uszály ellenségei: hát ne hordják, ne hordassák. Vágják le a disztelen czopfot és mint más kérdésben, ebben is szolgálják a hazafiasságot.

Polgári iskolai tanárok gyűlése Kaposváron.

— A „Délsomogy“ tudósítójától. —

Megírtuk már, hogy az országos polgári iskolai egyesület f. hó 3-és 4-én Kaposváron tartja gyűléseit. A múlt hétfőn már sok vidéki tanár érkezett Kaposvárra, kik résztvettek — mint vendégek — a Somogy, Tolna és Baranya megyékben létesült Duna-Drávaközi Polgári Iskolai gyűlésén is. E gyűlésen *Ujváry Kamilla* pécsi polg. isk. tanárnő a leánynevelésről tartott valóban gyönyörű nyelvezettel megírt sok pedagógiai és társadalomtudományi ismeretekben gazdag felolvasást, mely után *Bali Sándor* szigetvári tanár a következő lítkári jelentést adta:

Tisztelt Közgyűlés!

Csak féléve mulott annak, hogy Pécesett megalakítottuk az Országos Polgári Iskolai

Egyesület Duna-Drávaközi körét. A Duna és Dráva ölekezésének 3 vármegyéje: Somogy, Baranya és Tolna polgári iskoláinak lelkes tanárai télviz idején — december 9-én mondtuk ki, hogy iskolánk jó sorsának, fejlődésügyének és a testvéries érintkezésnek érdekei követelik tőlünk, hogy ne csak a szomszédosság hidegségével, hanem a családias együttérzés magasztos eszméivel, szeretetével közeledjünk egymáshoz és tömörüljünk szoros csapatná, amely határozott, egyöntetű, bátor lépéssel indul a főcsapathoz és elhelyezkedik az ország összes polgári iskolai tanárságának taborában.

Megalakult új körünket, mint lelkes segédesapatot, örömmel és szeretettel fogadta a főcsereg. — Induljunk tehát vele a közös munkára, dolgozzunk és harcoljunk velük együttesen, de úgy, hogy az érdemeket ne az egyesek, hanem édes mindnyájan, imádozt hazánk, az egész magyar társadalom ismerje el, tudja, érezze és áldja is.

Oly magyar várak kell védelmeznünk, amelynek östornyát az ellenség felig már lepusztította és csak egy kis terület — mondhatnám — a lőrésék maradtak épségben. Várunkat ezek még védik és védhetik is, mert erős falak között vannak és ott áll mögöttük az elszánt sereg, mely győzni akar, lelkesedés hevíti, úgyszeretel buzdítja és egy nyelvet ért: *a magyart*,

A magyar kulturának ez a megtámadott, lekiesnyelt, és a nemzetiségek közé helyezett kis vegvára a polgári iskola.

Az ellenséges hadi tanács már elhatározta a vár bevételét, megtervezte elfoglalását, sőt kimondotta, hogy elveszi az erősség felső részét; A vár régi védőit nagylelkűen megtűri a falak között, de csak mint követartott rabokat, akik alárendelt munkával fognak nekik és értők dolgozni.

Itt van az ideje, induljon meg tehát a mérközés, mely hozza meg a győzelmet — vagy ha kell — a halált a magyar társadalom középosztályának nevelőintézetére: a mi polgári iskoláinkra! És igen tisztelt Köz-

gyűlés! elmondhatom — azt hiszem — közös örömünket a fölött, hogy ez a hely, ez a gyűlésterem lesz az a színtér, ahol kívánalmunk szerint holnap már kikiáltja a polgári iskolák védőserege a harci riadót.

Sorba érkeznek az ország minden részéből iskolánk testületei és ezeknek szerves körei hogy elhozzák a polgári iskola ügyének szebbnél-szebb védő eszközeit és nemes fegyvereit.

A Bácsmezei Kör betérjett indítvánnyal sürgeti a hétoztályu polgári iskola megvalósításának szükségét, a tanári-cím megadását és a tanári állásoknak pályázat útján való betöltését.

A polgári iskolák belső szervezete és tanulmányi állapotának fejlesztése tárgyában a Brassóvidéki és Sopronvármegyei Kör kér sürgős intézkedést. A tanárság anyagi helyzetének javítását ígérgető 1893. évi IV. törvényeikk végrehajtását pedig — mondhatjuk — országosan szorgalmazzuk.

Az említett törvényeikk is fényesen igazolja, hogy a polgári iskola ez ideig mostoha gyermek.

Elhelyezése pedig a közép és népiskolák között sántikálva ingadozik. Felügyeleti ellenőrzése — érdem a kivételnek — bizony nagyon szegény a szakirányításban. Iskolánk miniszterileg kiküldött látogatói mind igen kedves kartársak és jó tanácsadóink, de hatáskörük lezáródik akkor, mikor iskolánk küszöbét elhagyták. Előadásainkat ők szaktudással és szép tapasztalatokkal bírálják fölül, tanácsaikat szívesen fogadjuk és értékesítjük is, de ők csak olyan igaz tanuink maradnak, akiket törvényszékünk nem idéz meg akkor, ha a vállottak padjára kerültünk. Ők elismerhetik érdemeinket, de nem védhetnek meg bennünket.

Betekintek röviden a polgári iskolák ez évi tanügyi vitairódalmába is.

Aki szaklapjainkat a lefolyt tanévben figyelemmel kísérte, bizony szomeru tapasztalatokkal térhet pihenőre.

Ellenségeink tanügyi szaklapban izen-

A miniszterium lépcsőjén a tanácsossal találkozott. Szólanul megemelte kalapját.

— Szervusz Sándor, — szólította meg barátságosan a tanácsos. — Nő csomagoltál-e már?

Saskőy kissé szórakozottan pillantott föl.

— Mit bámulsz? Tudtommal holnap kezded meg a szabadságodat?

— Ah, vagy úgy? — szólott Saskőy, aki teljesen megfélekedezett róla, hogy rendes ur'laub-jának küszöbén áll; — dehogycsomagoltam, méltóságos uram, az ilyen legényember, mint én, egy-kettőre összeszedelőkődik.

— Persze, persze, a legényember . . .

— Méltóságod erre már nem emlékszik,

— mondá mosolygva Saskőy.

— Hát biz az régen volt, huszonöt

esztendeje . . . És szép volt! . . . — tette hozzá melankolikusán az öreg ur. No, Isten veled, szerencsés utat, — szólott indulófelében, — Svájceba, vagy a tengerre?

Még nem tudom.

— Óh, aranyifjuság! — szólott vissza még az utolsó lépcsőfokokról a méltóságos ur.

* * *

Saskőy másnap este már a fiumei gyorsvonaton ült. Az utazásnak nem volt pozitív célja. Imádtá a tengert, s úgy határozott, hogy majd Fiumében megállapítja további utirányát. A vonat kora reggel robogott be a magyar kikötő városba. Saskőy egyenesen a szállóba ment, átöltözködött, megreggelizett, s kis kizitáskájával a kezében még dél előtt áthajózott Abbáziába. Terve ez volt, hogy egy hétig ott marad, azután tovább

megy. Hogy hová, még maga sem tudta. Az egyik penzióban tengerre nyíló szobát kapott. Az inas letette a holmiját az egyik sarokba.

— Parancsol még valamit a nagyságos ur? — kérdé, zsebreteve a borraivalót.

— Semmit.

Az inas távozott. Saskőy pedig kitérta az ablakot. Édes, mamoritó szellő csapta meg az arcát. Szemei előtt a bűbajos tenger, melynek fodros tükrében furdott a vakító nap sugára. A távolban apró delfinek játszva kergetőztek a vizen. Itt ott egy csónak, amelyet a gyönyörű idő messzebbre esábitott a parttól. Közvetlenül az ablaka alatt levő virágágyakból pedig erős rózsailatot hozott feléje a fuvalom. A közeli társalgóban valaki zongorázott.

Ebben a percben nagyon fájt a szíve. Hogy elkergesse magától az elérzékenyülést,

Mit igyunk? hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szénsavas ásványvíz erre a legbiztosabb övöszer. Elsősorban az I-sőrendű természetes szénsavas natrontartalmu ásványvizet a **MOHAI**

ÁGNES-

FORRÁS-t, mely ideges gyomorbad, légeső-, tüdő-, se- és hólyagbántalmak eseteiben 26 év óta kitűnő eredménnyel használtatik és ragályos betegségekktől, mint typhus, cholera megkíméltettek azok, akik közönséges ivóvíz helyett a bacteriummentes mohai ÁGNES-forrás vízzel éltek.

Számos orvosi szaktekintély által ajánlva. Elismerő nyilatkozatok a forrás leírásának ismertető füzetében olvashatók. Háztartások számára másféltiteresnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű, mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olcsóbb, hogy az ÁGNES-forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse és hogy bárki által olcsón beszerezhető legyen, már a vidéki nagyobb városokban is lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzeté ingyen kapható. A forrás kezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben. **Kedvelt borvíz!**

ték meg a háborút a hétosztályu polgári iskolának. Kartársaink felvették a harcot és szembe szállva a meglévedtekkel igazainkat napfényre hozták és elleneinket elhallgattatták.

Ezek a viták a jövő polgári iskolájáról szóltak!

Olvashattuk azután egy pár iskola tanterületének feljajdulását is, amelyek a felügyeleti önkénykedés kritikán aluli eljárásait mutatták be. Ezekre panaszsóhajul ezt jegyezhetjük fel: *Szakfelügyelet jöjjön el a te országod!*

Ezek volnának testvéri bajaink, sérelmeink!

Együtt vagyunk ma e családi bizalmas körben, amely névleg fiatal, de az iskolánkra vonatkozó szomorú tapasztalatokba akár fiatalon is beleöszülhet.

Legyünk együtt az országos egyesület gyűlésnapjain is, amely gyűlésnapoknak ide, Kaposvárra telepítése a mi féléves életünk teljes törekvése, igaz óhaja volt. Kaposvári kartársaink és köztük Somogyvármegye kir. tanfelügyelőjének példásan ügybuzgó munkássága hozta e város falai közé országos egyesületünket. És hogy nem a tucat-gyűlések közé iktathatjuk a kaposvári napokat, azt ismerjük már az általános érdeklődésből, melyet a polgári iskolák szaklapjai előre is jeleztek.

Hu e napok a polgári iskola fejlődés-ügyét előre vihetik, akkor megfelelt a Duna-Drávaközi polgári iskolai tanári kör a legelső feladatának avval, hogy testvéreink Kaposvárott sokat tettek a hétosztályu polgári iskola érdekében.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Előfizetési felhívás.

T. Olvasóinkhoz!

Igy szokták: Julius-ével lejárt megint egy évnegyed; mi is újra meg-

szólalunk tehát ezen a czim alatt, a mi hűséges jó olvasóinkhoz. Most is, amint eddig, nem vezet bennünket, csak még a legkisebb anyagi érdek se, amikor ezt tesszük.

A legjobbat adjuk, mikor csak tehetjük; arra is tekintvén, hogy nekünk száz, meg száz különféle fajta gusztussal van dolgunk. Vannak helybeli, budapesti és vidéki munkatársaink. Van ifjuságunk, egészségünk, erőnk, vérünk! Szabadok vagyunk, nem függünk senkitől, csak az igazságtól, a lelkiismerettől.

Szolgáljuk a közügyet önzetlenül, minden melléktekinetektől menten. Sem felfelé nem kilincselünk, sem lefelé nem hieskedünk, kitűzött célunknak legjobb meggyőződésünk szerint igyekezzünk megfelelni.

A ki az ily irányu közéleti és társadalmi működést és munkálkodást szívesen veszi, annak támogatását kérjük és a köz érdekében köszönjük.

Továbbra is igérjük, hogy *helyi ügyekben* lelkiismeretes szöszölői leszünk Szigetvár népének. Kérlelhetetlen és igazságos bírálói a közügynek. Nem fogunk egyetlen alkalmat sem elmulasztani, hogy részesei ne legyünk városunk fejlődése nagy munkájának.

Legfőbb törekvésünk ismét oda irányul, hogy lapunk úgy a tartalom tekintetében, mint technikai kiállításánál fogva elfoglalja régi helyét a sajtó irodalomban.

Kiváló gondot fordítunk arra, hogy lapunk szépirodalmi része előkelő nívón álljon, oktasson és gyönyörködtesen.

Hir szolgáltatásunk, a megbízhatóság tekintetében, minden igényt ki fog elégíteni.

Reménnyel és bizalommal köszöntjük tehát ismét olvasóinkat és szíves pártfogásukat kérjük.

hirtelen betette az ablakot. Lement a sétatérre. Délig a tenger parton bolyongott. Találkozott néhány ismerőseivel, de egyikhez sem csatlakozott.

Mikor ebédre harangoztak a szállóban, már otthon volt. A table d'hotenál egy éltebb bécsi nő mellé került, a kivel minduntalan megakadt a társalgás. Szinte örült, a mikor vége volt az ebédnek s felmehetett a szobájába, hogy az elmaradt éjszakai alvást pótolja.

Öt óra volt, a mikor felébredt. Az esplanadon már javában szólt a cigányzene. Saskő gyorsan rendbe szedte magát s lement. A beszélgetés, kacagás, poháresörömpölés, zeneszó, — mindannyi valami közös harmóniába folyt össze.

Egy üresen álló kis asztalka mellé ült, a kávéház szélén. Vajat és sört rendelt. Közben pedig nézte a sétálva hullámozó népet.

Egyszerre elállott a lélekzete. Hevesen megdobbant a szíve. Egy piros napernyős fiatal nőt pillantott meg. Fehér, könnyű csipkeruha volt rajta, egy sárga rózsza volt a hajába tűzve. A nő még nem vette őt észre, de folyvást közeledett ahhoz a ponthoz, a hol észre kell vennie. Nem volt többé két-

sége. Elza volt.

Saskő menekülni akart, de már nem lehetett. Elza kalandozó tekintete megakadt rajta. Láta, hogy elsápadt. Megemelte a kalapját, és Elza hideg fejbőlintással viszonzotta a köszöntést. E pillanatban odaért az asztala mellé.

— Jöjjön utánam! Beszélni akarok magával! — sugta Elza, s azzal tovább ment.

Saskő fizetett és követte őt. Elza egy elhagyatottabb, sűrű lombátorral árnyékolt helyen várta be.

Egy percig némán néztek egymásra. Elza törte meg a csendet.

— Miért jött utánam?

— Hiszen ön mondta, hogy kövessem, — mondá tréfás hangon Saskő.

— Maga tréfál, pedig láthatja, hogy nem vagyok tréfás hangulatban! — szólt Elza s a hangja bánatosan rezgett, — Mért utazott utánam?

— Ebből a feltevésből, sajnálatomra, ki kell önt ábrándítanom. — szólt Saskő irónikus mosolylyal.

Elza arcán fájdalmas csalódás tükröződött vissza.

— Tehát nem tudta, hogy itt vagyok?

A Délsomogy előfizetési árai

Negyedévre	2 K 50 f,
Fél évre	4 „ —
Egész évre	8 „ —

Helybeliek előfizethetnek *Kozáry Ede* könyvkereskedésében valamint a lapkihordónál, míg vidékiek legcélszerűbben a jövő számunkhoz mellékelt postautalványon a *Délsomogy* kiadóhivatala címére küldhetik be az előfizetést.

A t. közönség szíves pártfogását és anyagi támogatását kéri

hazafias üdvözzel

A „Délsomogy szerkesztősége és kiadóhivatala.“

H I R E K.

— **Zászló anya.** Az építő munkások zászlófelavatási ünnepén a zászlóanyai tisztet, a munkások felkérése folytán, *Ocsodál* Jánosné urasszony volt szíves elvállalni.

— **Közygylés a városházán.** A képviselő testület tegnap d. u. 3 órakor a városházán az alábbi tárgysorozattal tartotta meg ülését: 1. Az orsz. vásár rendtartási szabályrendelet alkotása, 2. Gróf *Széchenyi* Imréné ajánlata az uradalmi vásárjogok megvétele iránt. 3. Az Igmándi utcában özv. Hölsehierné és Nagy Ernő-féle új házak előtt az asfalt járda kiépítése. Több utcánál asfalt átjárók készítése. 4. *Siska* Teréz polg. leányiskola tulajdonos, (tanítónő) köszönő levele. 5. Az 1907 évi költségvetés tárgyalása. 6. Illetőségi és települési ügyek. A közgyűlésről lapunk jövő számában fogunk beszámolni.

— **A vidéki hirlapírás köréből.** A Szentesen megjelent „Csongrádmegyei Hirlap“ megszüntetésével a lap kiadója feltámasztotta a pár évvel ezelőtt megszünt „Szentesi Lap“-ot. A lap szerkesztője *Sima* László. *Sima* Ferenc volt szentesi képviselő legidősebb fia lett.

Nászuton?

— Becsületesre, nem!

— De azt talán tudja, hogy férjhez mentem?

— Tudom.

— És tudja, mit jelent ez?

— Sok mindent. Többek közt azt is, hogy ön már nem szabad.

— Kérem tehát, szólt hidegen Elza, — tartsa magát ehhez!

— Hogy bebizonyítsam, mennyire nem szolgáltam rá erre a figyelmeztetésre, azonnal csomagolni fogok és tovább utazom.

— Hová?

— Azt hiszem, legcélszerűbb lesz, ha Velencébe megyek.

— Oh, oda nem lehet . . . A jövő héten mi is oda megyünk.

— Akkor hát visszautazom Budapestre s onnét a Tátrába. Isten önnel!

Meghajtotta magát és egyenesen a szállóba ment.

A holmija még ugyszólván együtt volt s így nem maradt egyéb teendője, mint hogy az elutazáshoz szükséges intézkedéseket tegye. Csöngetett a szolgának, akinek meghagyta, hogy podgyászát vigye a

— **Borzalmas idő.** Vészterohs sötét zöldes és fekete, de még különböző színű sűrű felhő borította az eget pénteken déltájban városunk felett. Egyszerre sötét lön, mire vakító villám cikázott keresztül a levegő égen, melyet azonnal óriási csattanással menydörgés követett. Ekkor megeredt az eső jéggel vegyesen. A jéghullás 8 percig tartott iszonyu szélviharral, mely fákat tördelt. S mint a közeli vidékről érkezett jelentések mondják, a borzasztó vihar sok helyen nagy károkat okozott, úgy a mezőn, mint a szőlőkben és gyümölcsösökben. Bizony ez valóságos itéleti idő volt, aminőtől jövőben az Isten mentsen meg bennünket.

— **Vér a tarlón.** Vagyok olyan legény mint te, Vágok olyan rendet mint te, Ha nem hiszed állj ki velem, Fogd meg az én kaszanyelem. Így szól a nóta. Hiába, nem halt még ki a virtus a magyar legényből. Régi haragosok voltak *Sziács János* és *Márton Illés* aratók, kik most ismét összekerültek a szt. mihályfai uradalom mezején. Mielőtt azonban munkába állottak volna, szemek összevillámlottak s nagyhetykén oda szólt *Sziács* ellenfelének, hogy — Nő most állj ki velem, most van elég erőm az anyád Istenét! — Természetesen szó-szót ért. S a kihívott Márton hátra vágta kaszanyéllel *Sziácsot*, ki erre nyomban az éles kaszához kapott s balkezének hüvelyk ujját levágta. Így lett vége a párbajnak.

— **Tyuklopás.** Tegnap éjjel *Franciszi* János kanizsai sorompói koresmáros udvarából, eddig ismeretlen tettes 17 drb. tyukot ellopott. A rendőrség keresi a csibehusra éhes tolvajt, de hogy megtalálja-e, — az sem mi, sem ők nem tudják bizonyosan.

hajóállomáshoz, Még egy negyed órája volt. Azalatt a menetrendet tanulmányozta.

E pillanatban halk kopogás hangzott az ajtón.

Szabad!

Elza lépett be. Kiszé halvány volt, de mosolyogui próbált.

Csodálkozik, hogy idejöttem? — kérdé

— Az uram ép az imént telefonált Fiuméből, a hol üzleti dolga van, hogy csak az utolsó hajóval jöhet vissza. . .

És ön — mondá *Saskőy* — ellenőrizni ött engem, hogy csakugyan elutazom-e?

— Oh nem, mondá bánatos hangon *Elza* — tudom, hogy a mit maga ígér, *Sándor* azt meg is tartja. De lássa, még sem szeretném, ha nagyon neheztelne rám. . .

Saskőy elutasító mozdulatot tett a kezével.

— Ha akar néha-néha rám gondolni, — folytatta a fiatal nő — vigye magával ezt a sárga rózsát — emlékül. . . Vigye el. . . És legyen boldog! Isten vele! . . .

A rózsát letette az asztalra, és kisorsant a szobából.

Öt perccel utóbb *Saskőy* elhagyta a szállót. Csak a hajón vette észre, hogy a sárga rózsát az asztalon felejtette.

Hét óra tájban *Elza* ismét benézett a szállóba, ezuttal csakugyan azért, hogy meggyőződjék, vajjon *Saskőy* elutazott-e. A rózsza ott feküdt az asztalon,

Elza arcán egy forró könny szivárgott alá. Aztán hirtelen fölkapta a rózsát, darabokra tépte és kiszórta az ablakon.

— **Turista diákok Szigetváron.** A vakáció a diákvándorlás ideje. Két ily fővárosi diák érkezett ma városunkba, miután bebarangolták a Bakony és Balaton vidéket. Az egyik turista *Possel István*, a „Neues Politisches Volksblatt” szerkesztőjének fia, a másik *Palugyay Artur*, kinek apja kereskedő a fővárosban. A fiatal vándorok tőlünk Pécsre, majd Belgrád és Orsova érintésével Erdélybe mennek és csak a vakáció végén térnek ismét vissza a fővárosba. Utközben minden érdekesebb vidéken fényképfelvételeket is tettek. Fonyód, Földvár, Szántód vidékéről szebbnél-szebb felvételeik vannak. Városunkból is több felvételt visznek magukkal a diákok, ki holnap folytatják a további utjukat.

— **Álmában meglopták.** Ezt nem álmodta, de keserűen tapasztalta péntek reggel, midőn a „Fortuna” koresma istállójában felébredt, *Weintraut András* Pécs-kányatelepi lakos, ki ezután kétségbeesetten futott a csendőrséghez, és jelenté, hogy 150 koronáját ellopták. Szerencséjére a károsnak, csakhamar sikerült a csendőröknek a tettest *Németh József* pécsi lakos személyében a Bálint-féle sorompó koresmában elfogni. A vallatásnál kiderült, hogy *Németh* három társával reggel 4 óráig mulatott az egyik nyilános házban, honnét visszatért a Fortunába és tarisznyájáért az istállóba ment — s az ott mélyen alvó *Weintraut* nyakában lógó pénzeszacskót levágta, s a lopott pénzt zsebébe gyűrve távozott a sorompóba, hol el is fogták.

— **Harapós kutyák.** A kanizsai városrészen több gazdának dühös harapós kutyája van s a személybiztonságra veszélyesek. *Kész Sándor* vendéglős ellen is azért tett panaszt a főszolgabírósnál *Dr. Szendrődy Károly* járásorvos, mert a kutyája megharapta őt. Ugyancsak *Hinterdörfer András* né is azért emelt panaszt, mert őt meg *Kollin Izidor* kutyája támadta meg és ruháját letépte. A szolgabírósnak szigorúan utasította *Készt* és *Kollint*, hogy dühös kutyájukat megkössék, ellen esetben a kiirtásukat elrendelik.

— **Meghívó.** A Magyarországi építő munkások országos szövetségének szigetvárt csoportja, 1906. évi július hó 15-én délelőti 10 órakor Szigetvározt a Kátai-féle vasuti vendéglő kerthelyiségében zászlóavatási ünnepélyt tartja egyuttal confetti, szerpentin és világpostával egybekötött zártkörű tánemu mulatságot rendez. Kezdeté délután 3 órakor. Belépti-díj személyenkint 60 fillér. Kedvezőlen idő esetén a mulatság egy héttel később tartatik meg. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. *Műsor*: 1. Gyülekezés a Rácz-féle vendéglő udvarán, a hol az összes szakmák sorakoznak táblák és zászlók után. 2. Indulás zárt sorokban a *Báró Biedermann-utca* és a vasuti utcán át a felavatás színhelyére. 3. Elnöki megnyitó. Tartja az egyesületi elnök. 4. Munkás szózat. Éneklí a pécsi építő munkások dalkara. 5. Zászlónkhoz. Szavalja *Cser Juliska*. 6. Szegbeverések. 7. Ünnepi beszéd. Tartja *Szabó József*. 8. Visszavonulás az egyesület helyiségébe. Délutáni ünnepélyen táncz kezdeté 3 órakor. 9. Szavaltat. 10. Marselleise. 11. Szövetségdal. 12. Munkás szózat. 13. Fel bős harera. 14. Szerelmi boldogság, éneklí a pécsi építő munkások dalkara. 15. Záródal: a dalárda jeliséje. Ezek után táncz reggelig.

— **A szigetváriak adótárgyalása** f. hó 16, 17 és 18-án lesz a városház tanácsstermében, *Wolf Sándor* pénzügyi titkár javaslata szerint, *Nádasy Elek* nagybirtokos elnökléte alatt. A tárgyalások délelőtt 9 órakor kezdődnek és pedig foglalkozások szerint a következő sorrendben. 16-án: Szülésznők, következő sorrendben. 16-án: Szülésznők, ügynökök, építők, molnárok, sütők, vendég-lősök, mészárosok, tímárok, szabók, rőfös és divátárusok, órásk, bérlők, állatkereskedők, eselészerezők, szikvizgyárosok, kertészek, borbélyok, orvosok, ügyvédek. 17-én: Szatócok, fűszer, vas és vegyeskereskedők, és gabona kereskedők, pénzügyeztetek, baromfi, tojás és gyümölcskereskedők. 18-án: Az új adózók, kik ez évben lesznek először felvéve.

— **Drága vacsora.** Azért, hogy válogatós az ételekben, ennek drágán adta meg az árát, alsó *Bujtár József* hoboli lakos. A mult héten egyik este 10 óra tájban haza jött *Bujtár* gazda a szőlőből és éhes volt, vacsorát kért. Az asszony tejet kínált neki. De bizony ez nem kellett. Edd meg magad, meg a macska, mert az annak való. — S fogta magát a sötétben felment a padlásra, mert ott lógott a füstölt hus és ő kigyelme azt akart vacsorázni. A mint a sötétben botolygott nem találta a nüst, ezért gyufát gyújtott s leakasztott a gerendáról egy oldalast és lemászott. Azonban alig kezdett el falatozni, egyszerre csak kicsapott a láng ő fedélzetén. *Bujtárnak* torkán akadt a hus, mert a finyáságáért a háza a benne levő gabonával és több gazdasági eszközzel. bizony a tűz martalékává lett. A kár 1400 korona, melyből csak 200 kor. érték volt biztosítva. Másnap az üszkös gerendán ülve, elmélkedett a szerencétlenül járt *Bujtár* gazda a felett, hogy milyen drága gyomra is van öneki, hogy e miatt égett le a háza. Bizony ez nagy baj. (szedőgyerek). A tűz tovaterjedését nagy erőfeszítéssel, mégis sikerült a lakosságnak megakadályozni.

— **Tűz.** A gondatlanságból f. hó 4-én Némethladon ismét nagyobb tűz keletkezhetett volna. Az eset ez: *Pogácsát* sütöttek *Kovács János* nénél s a hamut, melyben még parázs volt, a zsindeyes sertés ol mellé öntötték, hol az oda támogatott kukoricaszár tüzelt fogott s az égő ölban 3 malacz is megsült. Szerencsére sikerült a tüzet eloltani. Különösen ilyen nyári időben vigyázzanak az asszonyok a tűzre, mert néha nagyobb baj is történhet.

— **Betörés.** *Kovács József* csufnéven (Zöldség) téglás munkás Antalfaluban dolgozott, de mielőtt munkáját befejezte volna, ruhájának hátrahagyásával meglépett és más-hová szegődött. Miután gazdája a ruháját kiadni vonakodott, ezért hogy hozzá juthasson, f. hó 4-én virradóra, midőn a házbellek távol voltak, az ablakon át betört a hajlékba és a téglás gazda állítása szerint nem csak a saját ruháját, de még 20 koronát is ellopott. Elfogták.

— **Megszökött tolvaj pinczér.** A „Korona” szállodában csak négy napig volt szolgálatban valami Antal nevű éthördő pinczér, ki ugylátszik hogy a kiszolgálásnál jobban kedveli a kerekpár sportot, mert pénteken este 11 óra tájban *Beck Dániel* szálloda tulajdonos fiának 170 kor. értékű kerekpárját ellopta és azon elkarikázott. A gaz tolvaj után a nyomozás folyik.

-- **1848 Névmagyarosítás.** Ennyi ember magyarosította meg a múlt év utolsó hat hónapjában a nevét széles e hazában. Az 1848 magyarosításból csak 25, azaz huszanöt esik Somogyvármegyére.

-- **Halálozás.** *Aidinger* János volt országgyűlési képviselő, pécsi polgármester a héten 60 éves korában kozári birtokán elhunyt.

-- **A belügyminiszter és a gazdasági sztrájk.** Gróf *Andrássy* Gyula belügyminiszter a mezőgazdasági sztrájkokra való tekintettel, bizalmas körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz. A rendelet az irányban utasítja a hatóságokat, hogy szükség esetén lehetőleg csupán a csendőri karhatalmat vegyék igénybe és csak végső esetben alkalmazzanak katonai karhatalmat.

-- **Megjutalmazott tanítók.** A *somogy-megyei közművelődési egyesület* minap tartott közgyűlésén, elhatározta, hogy a magyar nyelv sikeres terjesztése körül kifejtett érdemek elismerésül többeket részesít jutalomban. Így: *Benicsék* Jenő lakócsai, *Dallosné* szül. *Thomeyer* Margit baresi, *Hiller* Gyula szentlászlói, *Tóth* Endre nagyhársági, *Horényi* Károly drávakereszturi és *Vallinger* Kálmán németujfalui néptanítók, illetve tanítónő fejenként 40 korona jutalomban részesítettek. — A magyar nyelv elsajátításában kiváló sikert fölmutató 170 népiskolai tanuló közt 200 korona értékű hazafias olvasmányt osztott ki az egyesület jegyzőkönyvi elismerését fejezte ki többek közt *Hiller* Gizella szentlászlói, *Kovács* Antal nagyhársági, *Balogh* F. Kálmán németujfalui, *Bognár* Pál teklafalui, *Csuthi* Ferenc endrőci, *Meinhold* Alajos németladi, *Schneiker* Frigyes szuloki, *Gübl* Károly szuloki, *Göndöcs* Jenő baresi, *Dalos* István baresi, *Schapszon* Jakab baresi néptanítók és tanítónők és *Papszt* Ella szuloki gyermekmenhely vezetőnőnek. — A nagyatádi járás főszolgabírájának jelentése alapján 30 népiskolai tanulóknak fejenként 4—4 korona jutalmat utalt ki az egyesület.

-- **Utczai harcz** volt esütőtökön este felé nálunk a Zrinyi-téren, hol gyümölcsös kosár barikádokkal körülvéve nagy esernyője alatt ül özv. *Fuchs* Mórné az első kofa, kinek e téren a legnagyobb nyitott üzlete van. Mellette kibicelt leánya férjzett *Krausz* Jenőné és árulták a cseresznyét. Egyszer csak oda toppan egy aranyzsinoros *Dreyfuss* sapkás alak, névszerint *Lichtenthal* Simon az „Arany golyó“ portása és anyósától fenhanganon követeli az ígért 600 korona hozományt, mert már a mézesheteknek vége. — Özv. *Fuchsnét*, ki mondjuk esetleg nem rendelkezett most 600 koronával, végtelenül felhaborította az eset, nemkülönben leányát *Krausz* szobafestő nejét is, ki anyjával együtt rátámadt a vőre, illetve sógorra és reprodukálhatlan kifejezésekkel illeték. Az anyagiakban, de erkölcsiekben nem csalódott vő erre anyósa ellen széket emelt, melyen előbb az ült. Mire a két amazon sem maradt rest, hanem rögtön kiadták *Lichtenthal*nek 600 korona helyett két pofonnal a hozományt, még pedig közjegyzői okirat nélkül. A furesz háborút, melynek a járásbírósnál lesz vége, nagyszámu közönség nézte végig és pedig élvezettel.

-- **Verékedő legények.** Este 11 óra tájban, természetesen vasárnap és ittas állapotban, több eszmadia legény kurjongatott és addig lármáztak a Hosszu-utczában, míg össze nem veszték. Köztük a legvitézesebb *Cszmadia* Ferencz lévén, — mert három másik társát megtámadta, — de óh fátum! azok verték el őt. A nagy lármára az oda siető csend- és rendőrök a verékedők közül hármat elfogtak. De érdekes, hogy a legbátrabb megugrott és *Kemény* György eszmadia műhelyébe menekült, s hogy el ne csipjék, a szekrénybe bujt, honnét a csendőrök szép szavakkal kicsalták a legvitézesebb eszmadiat. A jókedvű athlétákat ezután igazolásra szólították fel és éjjeli csendháborításért vannak csak feljelentve. Nem baj.

-- **Statisztika a sztrájkokról.** A magyarországi munkás-szakszervezetek érdekes statisztikát állítottak össze a múlt év sztrájkmozgalomairól. A kimutatás szerint a sztrájkok történetében eddig a múlt év volt a legmozgalmasabb. A szakszervezetek beérkezett jelentései szerint 1905-ben 346 sztrájk 344 bojkott és 36 munkáskizárás volt. A sztrájkmozgalomban összesen 58,512 munkás vett részt. A bérmozgalmak közül 251 teljes, 318 részleges győzelemmel, 83 eredménytelenül és 74 „ismeretlen eredménnyel“ végződött. A 36 munkáskizárás a mesterek vereségével végződött, 32,418 munkás átlag egyenként 1 óra és 51 perc munkaidő rövidítést ért el naponként. A sztrájkok által elért béremelés összege meghaladja a *harminc millió koronát*. A legtöbb sztrájkmozgalom az építőiparban volt, több mint 200 s nem kevesebb mint napi 3 és fél óra munkaidő rövidítést értek el. A földművelőmunkások bérmozgalmai nem foglaltatnak benn e statisztikában.

-- **A víz, mint a gyomor- és bélbetegségek okozere.** Mindenki tudja, hogy a Karlsbadban és Marienbadban gyógyulást kereső gyomorbeteg legnagyobb kontingensét magyarok alkotják. Ennek oka pedig az, hogy a magyar honyha igen izletes, de meglehetősen nehezen emészthető táplálékokkal látja el fogyasztóit, továbbá az, hogy a magyar ember az étkezés után boritalhoz van szokva. A bor pedig a zsíros ételek emésztését gátolja. A táplálkozásnak ezen betegségekre vezető határnyait az ivóvíz van hivatva kiköszörölni. Erre azonban a viznek tisztának, jónak és olyanak kell lennie, hogy a táplálékot az emésztéshez kellően előkészítse. Közismert dolog, hogy e célra a *mohai Ágnes-forrás* a legelső sorban felel meg, mert nemcsak kitűnő oldószere a tápanyagoknak, hanem alkalikus viz lévén, tiszta is, a gyomrot az emésztő nedvek elválasztására alkalmasan izgatja s kellemes ízű borital. *Háztartások nagy üvegekben a mohai ÁGNES-vizet különösen olesón szerezhetik be.*

-- **Vadászok figyelmébe.** A kultura folyton szűkebb térre szorítja a vadállományt. Mindég több lesz a vadász, kevesebb a vad és drágább a vadászterület. A vadász tehát kisebb és drágább területre szorul. Hogy ezen kisebb területeknek akkora hasznát vehesse, mint az eddigi nagyobb és olesóbbnak, előtérbe jő, hogy a vadászat gyakorlatához is bizonyos szakismeretet kell elsajátítani. Díszesen illusztrálva és gazdag tartalommal szolgálja a vadászati ügyet az *Országos Vadász-Szövetség* hivatalos lapja: a *„Vadászat és Állatvilág.“* Ezen kitűnő és olesó szaklapot *Párthay* Géza szerkeszti. Megjelenik havonként kétszer. Előfizetési ára felévre 4 K. Mutatványszámokat díjtalanul küld a lap kiadóhivatala Budapest, Rottenbiller-utca 30. sz.

-- **Fürdő idény.** A fürdő idény alkalmából értesítjük tisztelt előfizetőinket, hogy lapunkat minden utánfizetés nélkül, díjmentesen küldjük bármely belföldi vagy külföldi fürdőhelyre, ha a pontos címről kellő időben értesítést kapunk.

Lesz-e vízvezeték?

Mint hivatalos forrásból értesülünk e hét elején megállapítják azok számát, kik a vízvezeték házaikba és lakásaikba akarják vezetetni. Ezután az előjáróság jelentést tesz a képviselőtestületnek, vajjon a vízdíjak összege elégséges-e a vízvezeték létesítésére?

Ha igen, ám csinálják meg, de ha nem, ugye eleve is tiltakozunk az ellen, hogy emiatt az amugy is magas pótdadót emeljék. Mert szerintünk a vízvezeték Szigetvárott nem létkérdés, hanem csupán csak kényelmi eszköz. Ám ha kényelmet akarnak egyesek, hát fizessék is meg.

A köznek nincs szüksége erre, mert a szegény ember, ha artézi vizet akar inni, elmegy maga érte. Akinek meg eselédje van, azt küldi érte, hiszen nálunk semmi sincs messze. Tűzbiztonsági szempontból véve a dolgot, akkor még rendben vagyunk már most, mert a kut lajt-töltő csövel van ellátva.

Igaz, hogy jó lenne a vízvezeték, de ne feledjék el az urak azt az igazságot, amit szakértő, tapasztalt mérnökök mondanak, *vízvezeték csatornázás nélkül el sem képzelhető.*

Már pedig mi azt nem bírjuk ki. Ha esetleg létesülne is a vízvezeték, akkor várakoznánk még csak itt a belvárosban kivált, mert a fölösleges vizet nem tudók sehova kifolyatni. Igaz, hogy akik árnyékszékbe is beakarják vezetetni, meg kerestet is akarnak öntöztetni, nó meg akik ipari célra használják fel a vizet, azoknak nincs mit aggódni.

De kérem, mit is törődnek azok az urak másokkal, csak nekik legyen meg a kényelmük, ha mások bőre árán is. Jól fontolja meg tehát a képviselőtestület, hogy mit tesz és egyesek ugratásának fel ne üljön, még ha 100 korona vízdíjat is ígérnek egyszer s mindenkorra.

Végül a már modern nagyvási mániában szenvedő és utánzó világban is a régi éjjeli bakter örök igazsága kiállításával figyelmeztetjük mindazokat kiket illet, hogy „Emberek, tüzre vigyázatok, hogy károkat ne valljatok.“

Turka krónika.

— **Gyermekszáj.** — **Barátnők az aszfalton.** —
— **Cselédek az artézi kutnál.** — **Pályaválasztáskor.** —
Mint tudjuk Izidorka jól nevelt fiúcska, minden iránt érdeklődik. Így a héten is a következőket kérdezte mamájától.

I.

— Ugy-e az ügy egy kés?

— Miért fiaeskám?

A papa azt mondta, hogy te mindig élére állítod az ügyet.

II.

— A kisasszonynak mindig melege van?

— Nó nem éppen mindig!

— Pedig ugy hallom, hogy a papa mindig csapja neki a szelet.

— Tetszik a patikárusné kalapja?

— Őszintén szólva, — nem.

— Pedig nagyon szép.

— Őszintén szólva, éppen azért.

Tegnap délután két szemre való eselédleány finoman beszélgetett az artézi kutnál. Többek közt a következő párbeszédet sikerült ellesnünk.

Mari: Te Julesa! mér mész el arru a helyrű, hisz alig hogy oda szegődte?

Julesa: Azér mer a bolond asszony az ura miatt örökké lakzál (vegzál).

Mari: Hát téged még az is lazseroz (zseniroz.) Má tudod, neköm egy hóbertos nassága sem inkinál (imponál.)

Fiú: Papa, ma meg kaptuk a bizonyítványt, s a tanár illetve tanító úr azt mondta, hogy most már válasszunk pályát, de óva intett, hogy inkább mindenféle pályára léphetünk, csak „irnokok“ ne legyünk; inkább válasszunk a mesterséget mint ez utóbbit.

Ápa: (ki állami irnok:) Értem fiam, tanítód aggodalmát a mai nehéz megélhetési viszonyok között, hogy óva int beneteket, a pálya választásra azonban nem értem az ellenszenvét az irnoki pálya iránt. — Hisz egy forma rangban vagyunk a tanító tanároddal s ha jól tudom a fizetés dolgában ők is ott kezdik, hol az irnokok. —

Fiú: (homlokára ütve) most már értem apám tanítóm aggodalmát! Nem akarja, hogy a tanítvány és a mestere egy rangban legyenek!

I-nok.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint Árak 50 kilogramonként értetődnek.

Szigetvár, 1906. július 6-án

Buza	— K.	6 70	6 80
Rozs	—	5 40	5 50
Árpa új őszi	—	5 50	5 60
Zab	—	9 —	—
Tengeri	—	6 60	7 20
Bab	—	10 —	—

Iszákosság nincs többé

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér mint a világ minden szobezede a tartózkodásról, mert csodálatos ellenzenvessé teszi az iszákosságot a szeszes ital. A COZA oly csendes és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető megcsók nem is sejtí mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki imét, sok sok ezer férfit a szegény és hestelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra, és sze. renceséhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazoknak kik megkivánják egy próba adagot és egy köszönő írással teli könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatarsárol. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

INGYEN PRÓBA 581. sz. Vágya ki ez az szelvényt és küldje meg ma az intézetnek. (Levelek 25 fillér levelezési pek 10 fillérre bérmentesítendők.)

COZA INSTITUTE
(Dept. 581),
62, Chancery Lane,
London, Anglia.

Tulhalmozott
raktár folytán az összes nyári cikkek mélyen leszállított áron!
Maradékok fél árban!
Deutsch Dávid fia
divatáruházában
SZIGETVÁROTT.

Divatárusnók figyelmébe!

Szakkabeli elárusítónót és egy ügyes díszítónót jó fizetés mellett augusztus hó l-re felveszek.

Kohn Katicza
Pécs.

Helyi képviselőt keres

előkelő fővárosi részvénytársaság Szigetvár és vidéke részére rapidij és jutalékkal. Ajánlatok az eddigi tevékenység és referenciák felemlítésével Allandó 1906* jellegével az Általános Tudósító Hirdetési osztályához Budapest, VII. Erzsébet-körút 41. intézendők.

Dr. Schmidt G. főtörzsorvos és phisicius híres

fülolaja

meggyógyítja az időleges süketiséget, fülfolysást, fülzugást, sőt az idült nagyothallást. Egyedül **Török József** gyógyszerárában Budapest, Király-utca 12. kapható. — Használati utasítás van hozzá. **Ára 2 forint üvegenként.**

Aratási idényre

Valódi sillerbor 20 és 24 fillérért literenként kapható

Orf Gáspár bormagytermelőnél Pécsen, Ferenciek u. 22. sz.

Ajánlom azonkívül a pécsi fehér és villányi l. a vörös boraimat jutányos árért.

Árjegyzéket kivánatra szívesen küldök.

Jó karban lévő

KERÉKPÁR
eladó.

Czim: a kiadóhivatalban.

Vizgyógyintézet és szanatórium

Pécs, Sétatér.

Az egész éven át látogatva. Legujabb gyógyeszközökkel felszerelve. Legjobb gyógyeredmények idegbántalmaknál, esuz, álmatlanság, emésztési zavar és egyéb idült betegségeknel. Kifünő ellátás, lakás és vízkuráért hetenkint 60 K. Bejárók heti vízkurája 10—15 korona. A város nyugodt és egészséges fekvésű helyén, közvetlen a sétatér mellett. Kifünő ivóvíz (forrás.) Villanyvilágítás. Egy segédorvos.

Vezető főorvos:

Dr. TOLNAI VILMOS, a phisikaiis gyógymód szakorvosa.

Jó forgalmu vendéglő.

Község közepén 6 szobás lakással, verenda, 2 pince, kamara, kocsiszin, jégverem, teljes koresmai felszereléssel, hordókkal szeszfozöstíttel stb. 12000 koronáért eladó.

Levelek: **Halász Hermanhoz**
Gamas Somogy.

Legjobb készítményü

BUTOROK

minden kivitelben, óriási választékban rendkívüli olcsó áron kaphatók:

Fehér Béla

butorraktáraiban

PÉCSETT, Apáca-u. 2. sz. a. a takarékpénztári palotában.

23-25

Hirdessünk a „Délsomogy“ lapban, ha ezélt óhajunk elérni hirdetésainkkal.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
BUDAPEST, VÁCS-KÖRÚT 63. SZÁM

Locomobil és gőzcséplőgép-készítők és egyéb gépek.
Gőzmozdonyok, kőgőz cséplőgépek, szőlő szőlő, fűtő gépek.
Kőgőz cséplőgépek, szőlő szőlő, fűtő gépek.
SOLUBIA-DRILL" legjobb kőrelőgépek. Plánel j. kőrelő.
Kőrelőgépek, szőlő szőlő, fűtő gépek.
Kőrelőgépek, szőlő szőlő, fűtő gépek.
Kőrelőgépek, szőlő szőlő, fűtő gépek.